

результатів використання такого засобу в містах світу показує їх ефективність. Дослідження досвіду формування «перехоплюючи» парковок є однією з першорядних завдань, необхідних для формулювання архітектурно-містобудівного формування «перехоплюючих парковок» і набуває особливої актуальності у зв'язку з необхідністю розгляду впровадження системи «перехоплюючих» парковок в м. Харкові.

АРХІТЕКТУРНА БІОНІКА – МОВА СУЧАСНОЇ АРХІТЕКТУРИ

Ковальова А.В.

Науковий керівник – Богданова Л.О., ст. викладач

Нещодавно, в сучасній архітектурі, сформувався такий науковий напрям, як – біоніка. Від грецького, Біоніка – це життя.

Біоніка в архітектурі, по суті – це прикладна, тобто наука, що має практичне застосування, яка торкається організації різних систем і технологій, де в основі лежатимуть властивості і функції природних об'єктів.

У наш час – це одно з напрямів постмодернізму, відмінна риса якого застосування обмежених форм і природне їх об'єднання з до-вкіллям, що прогресивно розвиваються. Ще з давніх часів люди звикли запозичувати архітектурні лінії і об'єми у природи. Це привело до надзвичайних змін сучасної архітектури.

Можна сказати, що неофіційному «батьком» біоніки являється найбільший генії людства – Леонардо да Вінчі. Якщо подивитися на його креслення літальних апаратів, то неважко помітити, що в них він намагався відтворити ті ж механізми, які використовують у своєму житті птаха, коли намагаються створити підйомну силу для польоту.

У двадцятих роках ХХ в. у Німеччині та Нідерландах, виникла нова архітектурна течія, якій було властиво спотворювати загально-прийнятну форму лише для досягнення видовищності об'ємів експресивної архітектури. Вони нагадували природні утворення: гори, пагорби, ліси і прекрасно вписувалися в існуючий ландшафт.

Першим же, хто почав використати принципи біоніки в архітектурі був великий архітектор Антоніо Гауди. Саме йому вдалося не лише відкрити декоративні елементи природи в архітектурі, але і надати спорудам подібність навколишньої природи. У сучасній архітектурі спроектована і побудована велика кількість житлових будівель за проектом Антоніо Гауди. А так само монастир Гюєр, знаменитий «Sagrada Família» у Барселоні і нині залишаються і неперевершеними архітектурними шедеврами і, одночасно, найбільш талановитим і ха-

рактерним прикладом асиміляції архітектурних природних форм – їх застосування і розвитку.

Детально вивчав цей напрям в архітектурі Лебедев Ю.С., методи архітектурної біоніки, механізм пізнання і практичні реалізації взаємозв'язку архітектури і живої природи.

Основне завдання біоніки в архітектурі – це пошук оптимальних рішень у будівництві в уподобанні до природних систем.

Прикладами біонічної архітектури є Сіднейський оперний театр арх. Йорна Утзона і храм Лотоса в Індії, побудований за проектом Фарборза Сахба.

На початку XXI ст. біоніка в архітектурі знаходиться на новому витку еволюції завдяки розвитку технологій будівництва і виникненню цифрового об'ємного проектування. Звертаючись до органічних форм природи, сучасна архітектура поєднує в собі риси футуризму, структуралізму, біотека і характеризується, як архітектура в стилі лінійної архітектури (дігитальної).

Бельгійський архітектор Вінсент Коллбаут розробив своєрідне «зелене місто» – групу еко-хмарочосів, скляних модулів, що є «стопкою», схожих за формою з морською галькою. У систему органічних хмарочосів включені ферми по вирощуванню сільськогосподарських культур. Виходячи із задуму архітектора, електропостачання хмарочосів робитиметься тільки з використанням енергії сонця і вітру.

Інший проект цього плідного на ідеї архітектора – гвинтоподібний хмарочос, що несе у своїй архітектурі риси біоніки і викликає асоціації з ланцюжком ДНК. Хмарочос-сад побудований в Тайбее (Тайвань) в 2016 році. Двадцятирівнева будівля складається з центрального стержня, навколо якого закручені дві спіралі відосблених об'ємів. На кожному поверсі розміщений фруктовий сад і город, система збору дощової води і переробки органічних відходів, а також власна сонячна електростанція. Низьке енергоспоживання і формування який-дружньої системи - основні складові концепції Вінсента Коллбаута для будівництва житла XXI ст.

Технократичний розвиток останніх десятиліть майже повністю підпорядкував собі спосіб життя людини. Це привело до того, що поступово, крок за кроком, людство вийшло зі своєї екологічної ніші мешкання на планеті. Фактично, ми стали жителями штучної «природи», створеної із скла, бетону і пластика, екологічна сумісність якої з життям живого організму неухильно прагне до нуля. І чим сильніше штучна природа захоплює живу, тим виразнішою стає глибинна туга людини по природній природній гармонії. Тим яскравіше проявляється бажання переламати ситуацію, знайти ту золоту середину, яка відно-

вила б рівновагу між технічним прогресом і людиною як явищем природи. Одним з таких способів відновлення рівноваги, повернення до природи і стала архітектурна біоніка.

НОВА АРХІТЕКТУРА В ІСТОРИЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ (НА ПРИКЛАДІ М. ХАРКІВ)

Козлицька С.Д.

Науковий керівник – Богданова Л.О., ст. викладач

Харків є одним із найвидатніших міст нашої держави, відомий культурний та історичний центр Лівобережної України, у якому кожна епоха представлена своєю архітектурою. Тут старе та нове поєднуються у єдине ціле. «Архітектура – це застигла музика», тому кожен архітектурний пам'ятник повинен нести історію про свою епоху наступним поколінням, а нащадки у свою чергу зобов'язані зберігати їх. Проте час не стоїть на місці, і в архітектурі з'являються нові стилі, що поступово захоплюють все більший і більший простір нашого міста. Перед нами постає важке завдання: як зберегти автентичність історичних пам'яток міста Харкова у гармонії із сучасною архітектурою, яка поступово проникає у історичне середовище.

Метою даної роботи є дослідження поєднання будівель історичного значення міста Харкова на прикладі Волзько-Камського банку (театру ляльок) та сучасної реконструкції історичного музею, а також проведення стислого аналізу сучасного архітектурного образу нашого міста.

Масштаб банківського будівництва у Харкові на межі ХІХ-ХХ ст. вражає. Звичайно, ми б не змогли зараз милуватися цими будівлями, якщо б не талант видатного О.М. Бекетова, завдяки якому Харків набув неповторних рис свого архітектурного образу. В ряду банківських палаців на площі Конституції троє спроектовані Бекетовим особисто, і один – за різними відомостями – сумісно з архітектором В.В. Величко. Колишній Волзько-Камський банк домінує в ряду будівель східної сторони площі Конституції й зараз, головним чином не стільки за рахунок кількості поверхів, скільки завдяки міцності, широті та об'єму декоративних елементів фасаду. В радянські часи споруда була переобладнана під театр ляльок, з'явилася мозаїка із зображенням дітей на фронтоні авторства А. Щеглова. Інтер'єр було прикрашено чеканним панно та вітражами (Ю. Брезвін, В. Маяцький, А. Щеглов). З огляду на сучасне призначення будівлі ці зміни виглядають у художньо-композиційному плані досить доречними.